

Jogalapok és fontosabb érvek

A Bizottság keresete alátámasztására két — az EK 43. cikk megsértésén alapuló — kifogást terjeszt elő.

Első kifogásával a felperes azt állítja, hogy azáltal, hogy az orvosbiológiai elemző laboratóriumokat működtető, Société d'Exercice Libéral à Responsabilité Limitée formában működő társaságok törzstőkéjének legfeljebb 25%-ára korlátozta a nem szakmabeli társasági tagok tulajdonában lévő részesedések mértékét, a nemzeti szabályozás indokolatlanul korlátozta a Szerződés által biztosított letelepedési szabadságot. A közegészség védelmének célja — amelyre az alperes igazolásként hivatkozik — ugyanis a jelen ügyben szereplőnél kevésbé korlátozó intézkedésekkel is elérhető. A Bizottság e tekintetben arra hivatkozik, hogy ha igazoltnak is tűnik annak megkövetelése, hogy az orvosbiológiai elemzéseket megfelelő szakmai végzettséggel rendelkező, hozzáértő személyzet végezze, a követett célhoz képest aránytalan ilyen képzettséget elvárni azoktól, akik az orvosbiológiai laboratóriumoknak csupán a tulajdonjogával vagy működtetési jogával rendelkeznek.

Második kifogásával a Bizottság azt az általános tilalmat bírálja, amely szerint a nem szakmabeliek nem részesedhetnek kettőnél több, egy vagy több orvosbiológiai elemző laboratórium közös működtetésére létesített társaság tőkéjében. Az alperes által hivatkozott célok — az ágazatba tartozó szakemberek döntésképeségének és pénzügyi függetlenségének megőrzése, valamint a laboratóriumoknak az ország teljes területén való egyenletes elosztása — nem igazolják e korlátozó nemzeti intézkedéseket.

A Verwaltungsgericht Wiesbaden (Németország) által 2009. március 6-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Hartmut Eifert kontra Land Hessen

(C-93/09. sz. ügy)

(2009/C 113/46)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Az alapeljárás felei

Felperes: Hartmut Eifert

Alperes: Land Hessen

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1) Érvénytelen-e a közös agrárpolitika finanszírozásáról szóló, 2005. június 21-i 1290/2005/EK tanácsi rendeletnek (HL L 209., 1. o.) a közös agrárpolitika finanszírozásáról szóló, 2007. november 26-i 1437/2007/EK tanácsi rendelettel (HL L

322., 1. o.) beiktatott 42. cikke (1) bekezdésének 8b. pontja és 44a. cikke?

2) Az 1290/2005/EK tanácsi rendeletnek az Európai Mezőgazdasági Garanciaalapból (EMGA) és az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) származó pénzeszközök kedvezményezettjeire vonatkozó információk nyilvánosságra hozatalának tekintetében történő alkalmazása részletes szabályainak megállapításáról szóló, 2008. március 18-i 259/2008/EK bizottsági rendelet (HL L 76., 28. o.)

a) érvénytelen-e,

b) vagy csak azért érvényes, mert a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtása, illetve a nyilvános hírközlő hálózatok szolgáltatása keretében előállított vagy feldolgozott adatok megőrzéséről és a 2002/58/EK irányelv módosításáról szóló, 2006. március 15-i 2006/24/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 105., 54. o.) érvénytelen?

Ha az első és a második kérdésben említett jogszabályok érvényesek:

3) Úgy kell-e értelmezni a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 281., 31. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 15. kötet, 355. o.) 18. cikke (2) bekezdésének második franciabekezdését, hogy a nyilvánosságra hozatalra az 1290/2005/EK tanácsi rendeletnek az Európai Mezőgazdasági Garanciaalapból (EMGA) és az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) származó pénzeszközök kedvezményezettjeire vonatkozó információk nyilvánosságra hozatalának tekintetében történő alkalmazása részletes szabályainak megállapításáról szóló, 2008. március 18-i 259/2008/EK bizottsági rendelet alapján csak akkor kerülhet sor, ha lefolytatták az ebben a cikkben előírt eljárást, amely a felügyelő hatóság értesítését helyettesíti?

4) Úgy kell-e értelmezni a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 281., 31. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 15. kötet, 355. o.) 20. cikkét, hogy a nyilvánosságra hozatalra az 1290/2005/EK tanácsi rendeletnek az Európai Mezőgazdasági Garanciaalapból (EMGA) és az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) származó pénzeszközök kedvezményezettjeire vonatkozó információk nyilvánosságra hozatalának tekintetében történő alkalmazása részletes szabályainak megállapításáról szóló, 2008. március 18-i 259/2008/EK bizottsági rendelet alapján csak akkor kerülhet sor, ha lefolytatták azt az előzetes ellenőrzést, amelyet a nemzeti jog erre az esetre előír?

- 5) Amennyiben a negyedik kérdésre igenlő válasz adandó: úgy kell-e értelmezni a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 281., 31. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 15. kötet, 355. o.) 20. cikkét, hogy hiányzik az érvényes előzetes ellenőrzés, ha arra az ezen irányelv 18. cikke (2) bekezdésének második franciabekezdése szerinti olyan nyilvántartás alapján kerül sor, amely nem tartalmaz valamely előírt adatot?
- 6) Úgy kell-e értelmezni a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 281., 31. o., magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 15. kötet, 355. o.) 7. cikkét — és itt különösen annak e) pontját —, hogy azzal ellentétben az olyan gyakorlat, amely alapján egy honlap használóinak IP-címeit a kifejezett hozzájárulásuk nélkül tárolják?

2009. március 6-án benyújtott kereset — az Európai Közösségek Bizottsága kontra Francia Köztársaság

(C-94/09. sz. ügy)

(2009/C 113/47)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: M. Alfonso meghatalmazott)

Alperes: Francia Köztársaság

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy a Francia Köztársaság — mivel nem alkalmaz egységes HÉA-mértéket a temetkezési vállalkozások által nyújtott valamennyi szolgáltatásra, valamint az ezekhez kapcsolódó termékértékesítésekre — megsértette a HÉA-irányelv⁽¹⁾ 96–99. cikke (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeit;
- a Francia Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetében a Bizottság arra hivatkozik, hogy a francia adójogi szabályozás lerontja a HÉA-rendszer megfelelő működését, amennyiben két külön HÉA-mértéket alkalmaz a temetkezési vállalkozások által az elhunytak családjai részére nyújtott szolgáltatásokra és teljesített termékértékesítésekre, miközben ezek a gyakorlatban összetett, egységes tevékenységet alkotnak, amelyet egységes adómérték alá kell vetni.

A felperes különösen azt kifogásolja, hogy az alperes indokolatlanul elválasztja egymástól a holttestek kifejezetten erre kialakított gépjárművel történő szállítására vonatkozó szolgáltatást, amelyre kedvezményes HÉA-mértéket alkalmaz, a temetkezési vállalkozások által nyújtott egyéb szolgáltatásoktól, mint például a holttest hordárok általi mozgatása vagy a koporsók értékesítése, amelyek általános HÉA-mérték alá tartoznak. Márpedig a következetes ítélkezési gyakorlat értelmében a gazdasági szempontból egyetlen szolgáltatásnak minősülő tevékenységet a HÉA-rendszer megfelelő működésének biztosítása érdekében

nem lehet mesterségesen részekre bontani. Valójában a temetkezés megszervezését megrendelő családok nagy része is egyetlen egységes szolgáltatásnak tekinti a temetkezési vállalkozók szóban forgó tevékenységét.

A Bizottság emellett vitatja az alperes azon választását, hogy a temetkezési vállalkozások által nyújtott szolgáltatásokra változó kedvezményes adómértéket alkalmaz. A HÉA-irányelv 98. cikke (1) bekezdésének rendelkezései ugyanis nem teszik lehetővé a szóban forgó vállalkozások által nyújtott bizonyos szállítási szolgáltatások esetében a kedvezményes adómérték alkalmazását, más szolgáltatásokra pedig az általános adómérték alkalmazását, ami a tényleges adómértéket szűkségképpen csökkenti a Franciaországban alkalmazandó általános adómértékhez képest. Ezen túlmenően e kedvezményes adómérték esetenként változik a kedvezményes adómérték alá tartozó szolgáltatások viszonylagos súlyától függően, amit az említett irányelv szintén tilt.

⁽¹⁾ A közös hozzáadottértékadó-rendszerrel szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv (HL L 347., 1. o.)

2009. március 6-án benyújtott kereset — Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Írország

(C-95/09. sz. ügy)

(2009/C 113/48)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: S. Pardo Quintillán, A.A. Gilly meghatalmazottak)

Alperes: Írország

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy Írország, mivel nem jelölte ki teljes mértékben és megfelelő módon a települési szennyvíz kezeléséről szóló, 1991. május 21-i 91/271/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ 5. cikke (1) bekezdésének értelmében az érzékeny területeket;
- mivel egyes érzékeny területek vonatkozásában nem ültette át teljes mértékben és megfelelő módon az említett irányelv 3. cikkének (1) és (2) bekezdésében, és 5. cikkének (2), (3), (4) és (5) bekezdésében foglalt követelményeket;
- mivel az előírt, 1998. december 31-én lejárató határidőn belül nem biztosította az irányelv 5. cikkének (2) és (3) bekezdésében megjelölt szintű kezeléseket a bizonyos, 10 000-nél nagyobb lakosságú agglomerációkból származó, és az érzékeny területekre vagy azok vízgyűjtő területeire kibocsátott valamennyi települési szennyvíz esetében;
- mivel egyes agglomerációk tekintetében nem biztosította, hogy az irányelv 3. cikkének (1) bekezdésében meghatározott gyűjtőrendszer megfeleljen az irányelv 3. cikke (2) bekezdése követelményeinek;
- mivel az előírt határidőn belül, azaz 1997. december 31-ig nem hajtotta végre megfelelő módon az irányelv 5. cikkének (6) bekezdésében előírt első kötelező felülvizsgálatot, nem teljesítette az említett cikkekből, valamint az irányelv 19. cikkéből eredő kötelezettségeit, és